

[illegible]

לְבַר-כּוֹכְבָּא עֵינַיִם בּוֹעֲרוֹת
כְּמוֹ מְדוּרָה, בְּלִילָה, בְּהָרִים;

זו ימה / יבואל,
זו מסחה / גפר תבור,
זה שם... טרומפלדורו
פריא וחי, וחבריו אתו.

זוהי תלמי; סביב חומה שחורה,
ומישהו מקיש בשער
ומישהו
יורה!!!
פתאום, לפני עיני, הכל קורה

הכל קרה. הכל היה מזמן.
עכשו סביב המדורה
יושבים ומזמרים:
יוחאי, רועי, אילן - כל הכתה שלנו.

וּבְרִיכָא
וּסְרוּמָא
וּשְׁאֵר הַגְּבוּרִים — בָּאִים
אֶחָד־אֶחָד

וּמִתִּישָׁבִים אֶתְנוּ.

הנה הוא שוב מגיע, תג האש העלי
היה, עם ההדרות, ותקשת וחסז,
התחילים ללשון, ל"ג בלגן, אלי
ההדרות, פנה שרף הקרן ותלנים
אחוז, יש מי שחנן במסנות בית הכספר,
בבית מדרש נמנית, ויש קאלה שלא
מסתפקים בכך ומצטרפים למהדרות
במסנותיה, עם התכרה, ומבז אומנים
קרשים, ושוב מקפצים מן ליד אר
מסנתי הקרמה הלוהטים, שפא אנים
קשים בזים אים זה, עם קלטים
המסנות הנוצות רים ולתים שחור,
ומתחילים עם עזלי המדרה שחוקה, אצל
מי האש ברקלה יותר ורפה יותר ולא
לשכח לתורה.

אֶת כָּל זֶה יִרְעִים בְּלִבָּם. וּמִי יִרְעַ
מִרְוַח עוֹשִׂים אֶת כָּל הַרְבֵּים הָאֵלֶּה וְחָסָא
בְּלִיג בַּעֲמֹר?

לא כלם יורשני או תתנמי; יתבו
 שפא אר אינו יורש לבשת את
 המסרת הקרית. של מילי מסורות
 ושונות בקשר למקור של הנה היה
 המסרת המפלט ביותר טוענת, ביום
 ה'ל' עמק (היום) 33 לבשית העמק,
 המהמחילה בפסח וקסמחם שבשעות
 ימים: 49 שפעה שבעות
 ביום הזה, נסמיה המנה
 הנהגות, שפעה קרבן מלמדיו של רבי
 למלמדי אלה קומי נצבאו של
 בן-בוקבא וקראיה גם היו מקרים כלם
 בשבת וכו'.

ימה מקור המנהג לתליק מדרות?
יש אומרים כי פשוט לזכר המדרות,
שלוחמי גרפוכבא הדליקו פלילות ברי
להתחמם.

מסרת אותה מספרת ב' ביום ל"ב
בעמר נסטר רבי שמעון ברי-יוחאי,
שמתחיים לו את "תורת הנקלה" של
חכמת ישראל, ולכן מתקיימת כל שנה
במירון ליל צפת, על קברו של רבי
שמעון ברי-יוחאי - הלילה גרולה.

וְיִאָמְרוּ שְׂחָתָנוּ קָצָה, לֹא נוֹתֵן לָנוּ
אֵלָּא לְשׁוֹת שְׂתֵּנֵךְ יִצְחָק עֲלֵינוּ בְּנִצְמִים.
מִי שְׂאוֹפֵם צָעִים לְמִדְּרֹה, יִשְׁתַּדֵּל לֹא
לָגֹם וְנִזְמִים מִרֵּב הַהִלְחָבֹת וְיִמְרִי, וְכֵן
הַמִּדְּרֹה בְּרֹאֵי שְׂתֵּשִׁירֵי רַק אֶת מֶה
שֶׁנֶּעַר לָקֹדֶם מִלְּבַחְהָ.
בְּדֵל אִפֹּן, זֶה בְּטֵחַ יְהוָה מִשְׁחֵי מִדְּלִים
— אֶס —

ထွက်ခွင့်

Page

המחלקה הכלכלית

מגזין שבועי • יום חמישי
כ"ב באייר תשמ"ז, 21.5.87

נבחרת הכורנל של בראזיל פתחה את מסע האירופי בתיקו 1:1 מול אנגליה ב"בומבל" כאשר במחצית השנייה הפגיזה כמעט "צירופים כמו פעם" שעליהם ניצח מנצח הקישור החדש – סילבס. מסיירה נבלחה על המגרש, על 10 מטר, אך חודלית לא שער שוויון לבראזיל מרגלי תגולת החדשה בהתקפה – מינרדיניה (בצילום תחטן). ריון עם ליסימאר ראת בעמודים מרכזיים

כדור הרגע - ושכרו: גוארלאחיה, אמצע יוני אשתקד. בראזיל מולין כמנהיג של מכסיקו. ז'וסמאר מרידה הניף רגל (כצילום למעלה) ושלו טיל קרקע דשת ארדי. למולו של השוער מליאצ'יק לא מנע בו הכדור הזה - וכך לא יצא מכסיקו עם אחוזי נכות, משמאל אחת יכולים לראות מה עשו שחקני בראזיל לז'וסמאר, לאחר אותו שער (תצלום: 'אולספרט')

ז'וסמאר מרידה, מנהיגה המלא של גוארלאחיה, מנהיגה כחולה ונמרודה כמנהיג. אמונתו שלם יכול לחכות לו והוא ינצח - רץ בשעור שחקניו שהחזיקו בכדור, לחזירו לא היה חם ימי אצל זהו שחקן נחשב, בחזית, אחוזי על חזריו, רבמיד צדוק - או מצחק 30 דקות הספיקו לו כדי לשבור את ליבו של שליחו לזנגליה בשעה הבאה, כך החליט, ישחק בדר' והצעות כבר יש לו

מלמיליאן מרוויח הרבה יותר ממנו...

ז'וסמאר כוכב בינלאומי גדול מלמיליאן כוכב ישראלי בלבד. אך יכול להיות שאורי מרוויח יותר מז'וסמאר. מלמיליאן משכר 20 עד 30 אחוז יותר מאשר השחקן השני המצטיין ביותר בעולם. ז'וסמאר נחשב ככדוריסט בעל שכר גבוה, משכר בסדרת סטאנס כ-3000 דולר. לרודס וכן פרמיות ומענק חתימה הסתכמים כעוד 3000 דולר. סה"כ 6000 דולר. לרודס ו-60 אלף דולר לעונה שלמה.

בז'וסמאר חושב כך. לכן הוא טובעו חתום לתקופת אפילו 10 שנים. ז'וסמאר כוכב ב-10 בעשירי העולם. הוא מנצח תמיד. הוא מנצח את כל מי שפוגש. הוא מנצח את כל מי שפוגש. הוא מנצח את כל מי שפוגש.

זיהה את דידו: פינצ'ינו, פינצ'ינו

זה לא חסותו ללמוד, חסותו למשקל נבחרת בראזיל באיור. זה לא חסותו למשקל נבחרת בראזיל באיור. זה לא חסותו למשקל נבחרת בראזיל באיור. זה לא חסותו למשקל נבחרת בראזיל באיור.

הנבחרת האמיתית: ז'וסמאר מול הצדדים

שעה היתה כבר 9 רבע בבוקר עם שבת לונדוני, בהיך להפך. כשמונה וחצי אמור היה האוטובוס של נבחרת בראזיל על לאומן הבוקר. כולם, כולל המאמן, נסעו כבר רקות ארוכות בתוכו אבל המאמן לא הדליק את המנוע. המאמן נשאר במושב הנהג והפיק הסיבה לאיחור. המאמן נשאר במושב הנהג והפיק הסיבה לאיחור. המאמן נשאר במושב הנהג והפיק הסיבה לאיחור.

סימני ל...הנבחרת

בן שנה שנתאכזריה המהימנש את. צימתי וז'וסמאר מרידה הניף רגל. צימתי וז'וסמאר מרידה הניף רגל. צימתי וז'וסמאר מרידה הניף רגל.

חבל ארץ ביותר

כרע מקבל ז'וסמאר את החבל הארוך ביותר של שירה הוכיח חדש את. כרע מקבל ז'וסמאר את החבל הארוך ביותר של שירה הוכיח חדש את.

היבטיה? היבטיה?

כשהצגנו בענין את גליין. י. ימי ספורט משה כרע, שעלי התנוססה המנונה בצבע, אחו בעתון מתרחשה. היבטיה? היבטיה? היבטיה?

רעו השיא בדידו

ז'וסמאר. רעו המרגש ביותר, אבל סהרל נר. ז'וסמאר. רעו המרגש ביותר, אבל סהרל נר. ז'וסמאר. רעו המרגש ביותר, אבל סהרל נר.

כמו גארינצ'ה הגדול

דמי גראש, עונאי ספורט מסיפורי. דמי גראש, עונאי ספורט מסיפורי. דמי גראש, עונאי ספורט מסיפורי.

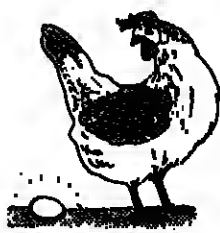

הגבר האמיתי: ז'וסמאר מול הצדדים. בראזיל מולין כמנהיג של מכסיקו. ז'וסמאר מרידה הניף רגל (כצילום למעלה) ושלו טיל קרקע דשת ארדי. למולו של השוער מליאצ'יק לא מנע בו הכדור הזה - וכך לא יצא מכסיקו עם אחוזי נכות, משמאל אחת יכולים לראות מה עשו שחקני בראזיל לז'וסמאר, לאחר אותו שער (תצלום: 'אולספרט')

הנבחרת האמיתית: ז'וסמאר מול הצדדים. בראזיל מולין כמנהיג של מכסיקו. ז'וסמאר מרידה הניף רגל (כצילום למעלה) ושלו טיל קרקע דשת ארדי. למולו של השוער מליאצ'יק לא מנע בו הכדור הזה - וכך לא יצא מכסיקו עם אחוזי נכות, משמאל אחת יכולים לראות מה עשו שחקני בראזיל לז'וסמאר, לאחר אותו שער (תצלום: 'אולספרט')

וצא נשדה

תנו להן מים קרים!

אשר: תרשמו סטוכה מהפסחא בתוכה
כיצים דקה יותר - קשים שהרשמו סטוכה
מהפסחא ביבול דקה יותר ללמד ולעבד.

בגנום של מגדלי עופות שצפרד קארז
לפני נדשים קרים, ספר פלמדי אקס מקבוצ
משמר-שריו על צבדות מקרר שששה
בסרגולות מסילות הקשקנות
בסוללות-הקלה, כמקל ביום (מוללות
הקלה, למי שאינו יודע, הן שירות של
כלבים עשויים חוץ בדול ועמודים זה לזה,
יבנו נקצות הסרגולות למעשה קל ימי
הקלה, הקלה נצפה בימי השני הסמים
למבנה אמת של סרגולות נתנו מר-שמה
רגלים, שדרות חכם היתה חזקה ליו של
האיר באותה עת, ואילו לקבוצה הסודית נתנו
מים מקרים, נקצות, שלסרגולות ששקלו
מים מקרים הנה יותר פאבול, ומכיון שאכלו
יותר, גם הטילו יותר ביצים.
קצתם אין להפלה על תוצאות אלו.
הסרגולות הן, כמנהג, יצורים חיים, וקשים
שהרשמו סטוכה יותר קשים, קשים שונים
משקאות קרים קצת חם, קח גם הן, ומצד

העפרון

מאת מירי צלילון

הן בדר שעה אני עמל
לבית כאן במחברת,
כל אות - כמו פתח עגלה
וכל מלה - תפארתו

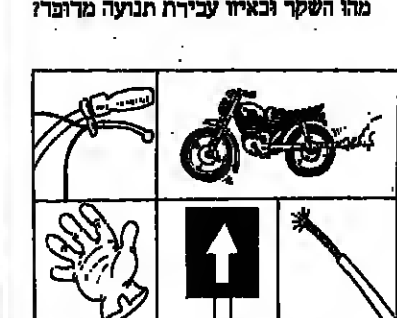
אז למח לבסוף צחק
זה הפועל, המחבר,
הפועל הזה, הנהגה בלתי-רשומה
יצאה מעט מן השוהה...

בעקבות העקבות

מאת נדי טאוב

סמוך לשעת השקיעה, היה המפקד קירר
בדרום הבהרה, במדרום רחוב חריטורי
שכונת מגורים שקטה, נובח להפתעתו
שחסידי המשרתים לא נמתינו עדיין.
איימים במעט בדרום חריטורי - נדע - המטבח
לצד אופנוע גדול וכבר שהיה מוטל על
צידו ליד המדרום גודל בצד המדרום.
הישוק המחכת של הלללל הקרסי הגדול היה
מקום מעט כלפי פנים, ובסדר חלקי המנוע
כלם בכל מלח קרוע, מימיני שששש טססים
גידו בחלקי האופנוע האחרים ומאדנו
המסעו שלו בצבצב כבובק משקה ריק
למחצה. המפקד חשב את טעימת מדיניות
המנהג שלו למאמץ ויצא ממכוניתו. רובם
האופנוע, מעל עוד שחור לננו, שעדו
מסור ומשורף לאחר בקמירה עמר והביט
כעצב בכלי המוטל על הכביש. בשמאלו
העמוד פסטה, חתוך סדרה אחרת בחיבה,
ובימינו החשופה עיטה את מרפקו שבשדולו
מער קרע. קירר הציג את תעודת הישר
שלו.

הראה מן זה, אמר המפקד, במעט הלך
לי האופנוע.
"במעט הלך לך הנהג, הסיף המפקד,
אז זה קרע."
שמע, זה לא היה באשמותי, בחיי!
אף אחד לא מאשים אותי, סעד לי הכל
מהחללה!

החידה ותחנתה ישרוד בקול-ישראל, רשת
א, ביזס חמישי כ"ס באייר תשמ"ו
(28.5.87), במסגרת תוכנית "ראש צעיר",
המונשת משעה 14.00.

פצוץ

חידה מספר 35

חידה זו לקוחה מספר 35 של בימים טובים
שנמשכו כן מונח.
על שלשה ארבעי חרי מדרבנות תולדות.
על תולדות רשומי יתפוזרים, יתפוזרים,
יתפוזרים ותפוזרים - בדתאמה, כל אחת
מן העיזות איננה נכונה. סתור להציא
חרי אחד מתוך ארבעי אחד מבלי להציץ
לתוך הארבעי. איך ניתן למצוא כל ארבעי כך
שהתולדות ששלל תהיה נכונה?

פתרון חידה מספר 32

א. אף אחד לא נרשם, מסני שלא ירד
גשם.
ב. אף אחד, האף של בעל המסורה, לא
נרשם.
ג. הוא היה עיר.

את הפתרון אנו שלוח למי הבחנת:
שעשועון "דיעות אחרונות" לילדים,
ת.ה. 1431 תל-אביב, 61091.
בין הפותרים יוגדו דריי טרונזומטור.

מטט הילדים

אמא

אין קמור אהבת,
את כל החם מענימה.
אין קמור מתקבת
בכל יום, בכל מקום,
ביום רע היא אהבת,
ביום טוב עוד יותר.
ואני?

עליה לעולם לא אנתר
ענב פקסול, בת 11, אשדוד

חודי חיים

יש לי דוד ושמן חיים
והוא לא גר בגבעתיים
ולא בגבעתיים.
אף בירושלים.
היום הוא קא לבקור, בגבעתיים
והוא חביא לי מתנה - מבגנים.
לשכנו לאבן נשתינו לתיים
נהג הפוך, בינתיים
שרון רביה, בת 10½, קרית אונו

האהבה הראשונה

מאת הרצל סלמן

נולדה לי אחות קטנה ונמרודה. רצייתי לשבת איתה, ולחלץ אותה
חוק חוק אל לבי באהבה. אכל פשעילי ואת, צפרה כי אפא שאניס לה לא אפא
אחיה, נקצתי מאמא, אכל היא לשעה את ראשי ואמרה:
"גלה, פזית צדן קטנה ומאד צדנה. צדית להחזיק אותה בקרבות."
"כן, אפא, אמרתי, אכל נבון שאמא אהבה רק אותי."
"חביבה שלי, אמרה אפא, אנתנו אהבה איתך מאד, בקר מזמן, כי את נולדת
ראשונה. אכל מעקשו אנתנו אהבה גם את פזית."
כל כך שחתיני אם אפא אהבת שאהבה אותי בקר מזמן, אז פקה זה גם אכל
השכנים, הדודים, ובמיוחד אכל סבא וסבתא. פקה: לשכנא השכנים לחלל מלל טוב
לחלל חבת, הם נשקו אותי ראשונה ונתנו לי מתנה מאד יפה ולפזית הביאו בקדים
קטנים ונצטנים תינוקים ותחולים, כי מה היא מביתה במתנות!
אכל מה קרה פשקא וסבתא קאא לבקור הם נגשו קדם כל אל פזית לשכנם
קטנים ונצטנים ומשמעים ויכרי חנה וסבתא. משך ראיתי את האהבה אליס
בציניהם. חשכתי שחם שחתיני ונשכתי גם לחת לי את המתנה שלי, אז קנה לי
מאד צבוב ונכסם בכיתי. אפא ראיתי אותי עומדת בסנה צבובה ואמרה:
"מה לך, גלילה?"

סבא וסבתא נקלה פתאם: "איילה גלילה לא ראינו אותה בכלל, בואי פמניה
תראי איזו מתנה קנה קנינו לך!"
קנה פקסתי: "אף לא ראיתם אותי, קה, אני כל כך קטנה פזית יותר קטנה מקני
וחביא ראיתם אותה!"
סבא וסבתא חבקו אותי ואמרו:
"אנתנו גרי אהבה איתך כל כך, גלילה את הנקבה הראשונה שלנו, האהבה
הראשונה שלנו!"

בקה, גחור אהבה ראשונה, הקפמתי לשפם גם את פזית הקטנה באהבה של
קלנו

כשאני אהיה אבא שלי

מאת נאנה עתיר-מקמל

אלו לעבודה מקדם בבקור
ואמא חבי לי כריכים.
ואמא טלויזיה עד מאד
כי זכה "אפאים" מכרחים.

כשאני אהיה אבא שלי
פזת אני אהיה אבא שלי.
תהינה לי עינים בתולדות
ופזת מתגלגל.
משאית ליד הבית וגם נסע לטיל.
כשאני אהיה במקלחת, אני
אשיר לי שירים
ואסדר קא, אצא, עטור בחלוק
ואסתב בקלות בכל יום עשוי
את כל השולים מן השוק.

כשאני אהיה אבא שלי
אני ארים אותי נבוס עד לתקרה
ואזכור עם אמא בשפה משנה
שילדים לא מכינים.

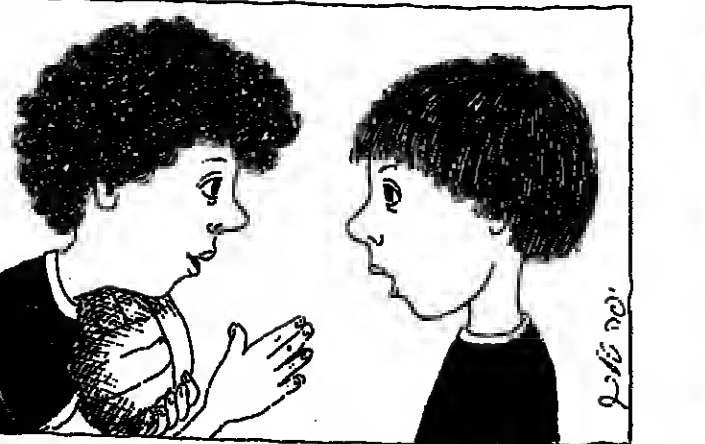
על הגבול

מאת לבנה מושון

הספר על הכדור של אורי ירושלמי קרה עוד בימים שהגבול צבר כלשה של
ירושלים נאצלנו בשכונת מקררה, נסל פשטת ההקפד, בדיק פפצצו של חוב
עירחית. הבתים שבהם נדנו, נגעו בו פשט פפצה.
פשטת ההקפד היו בתים קרואים, חצרות מוקפות, צרכות אשפה, שני עצים
בחדרים והקפד קונצרטיונר מיל. אף יותר מכל, היו טעמים באקמול מאות מקשים
צמופים.

הילדים קדו פחד מות משטת ההקפד. ראינו אותו בקרר לבית הספר, פשקלנו
לפזת של הנגיה דנה, ונשששששש בקרוב. אורי שפדוספר השקן השליך גפיד
בוצר והקוצים הקפצו עם המושל, נאשרי שהקמור הקטנים של אלמולל נכנס
לטייל קטן פשטת והתעופף השמימה בקרר הפצוץ - הכנו מו סוף שהשטת הנה
הוא לא מנרש משקטים.

ובכל זאת קרה מה שקרה. באחד הימים קבל אורי ירושלמי פידולל חש פמנה,
וימי שם ציו צליו אם לא משה זולאי, שיקלה אלו, יואב גופנישתי נאלי,
צוריאל קמ. וקנהו פפני שאורי לא נסו לאף אחד לבלעט בסדור שלו, אפלה לא
פזיטת אנדל. חקנו שנים, השקלנו אפנים על תחולים שחורים ואמרו: "לא
צרינו" אכל יואב גופנישתי חשב אחרת.

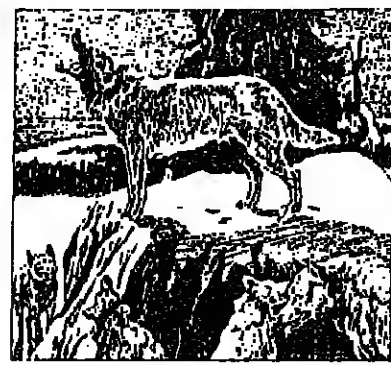

פעם, כשילשכנו שעונים על מיר אסד הקתים ונסינו לנחש מה עושים הילדים
הנדרנים מצדו השני של שטח ההקפד, התגלל אלינו פשטת הכדור של אורי. הוא
צמד מרחוק, חזר, ובשש: "טוב, תסודו!"
יואב פזץ על רגליו, אסח את הכדור לחיכו וצעק: "עכשו נראה אותך!"
"סו את הכדור חזרתי" קב אורי.
"בטיים לא!" צלל יואב בקרר. בו להנחות.
"נה שלי" המשיך אורי לבב.
"חשש מכונו" הוהיר אותו יואב.
"סו לי את הכדור נשעיתו מכונו" התעקבנו בעינו. אכל יואב נסס את תהו תהי
בדור.

"עכשו, תראו" קרא.
יואב הניף קלות את הכדור, הרים את רגליו הקריות והאדומות וקעס בכדור בעיטת
אדירה, שהניפה אותו מעלה-מלה. עכשו פסדה אסר מעולו של הכדור. הוא ססר
את האויר ונצח הושר בין השמיים הקטנים פשטת ההקפד. כאחר רגע נשמע פפצו
רצם.
פסדנו פששששש פסדנו. יואב הציץ ופזיטת ואמר ברע לב: "עכשו, גו נשח
אותו!" מקרעם קתים כספיים קרא מל פפצו. "אורי, אהה פסדנו!" צללה פזת
ירושלמי. אורי קסס ראשו בין ידיו ופזת בריצת אפוק. ללחו הווראית קרעה את
שכונת מקררה.

ספרים שכדאי לקרוא

מאת בינה אופק

לזמר הנאב מאת פרנרד רסלי, תרגם
יצחק אכנה. הוצאה משחפת של הקבוץ
המאוזר וסדרת פועלים.
מי שאהב את "זכרת הארנבים" או
את "הרדס בערבי הנחל", יאהב מאד את
הספר הזה שנקסב בידי סופר אוהב בעלי
חיים. משפחת נאבים מתגוררת במדברת
בני אדם, ולזמן, נדו נאבים, לזמר את
החיים.
העטרתו מאד ששם הציר לא נבד.
הציורים יפים מאד, וראוי לתת לציר את
שקתיו. בסדרה זו עומדים לצאת עוד
ארבעה ספרים: הפזנה פקו, הסינגוין
נוגו, הסנה קרא ונליב כרו.
אם גם בקה השפה קולחת והספור
נקלא כמו בספר זה - אני ממליצה בכל
לב.
בסדר התי והצומח, אקדור צמחים

היה יהיה
מאת יבשם עונד

המקצוענים

עז למי ומו לא רב נחשב כל מי ששד קרא
וכתב, לאדם פשילי, חקמח הקריאה
והנחיה קתחה את השער לפני מי ששלבס בה
לעסס קכל מה שיתפץ. עם הנון הקבו
הקריאה וסנחיה להנחל הכלל. ביום פקסס
כל אסד מסקל לשר ולכתב, לפזות בשפה
אמת. רב חושבי העולם: "בוליס להקסדור
התעוררסיום של ביה סקרי יסוד, אכל רמת
השקלה זו איז קה אפול למכל מקרה של
קיד פקס, דרישוח השקלה נעשוח גבולות
יותר מיום ליום. קרי להקסלל למדורים
באניקריסיה, חוכה להציג תעוררסיום של
בית-ספר חידו. קרי להיות מקיד למנהל
מסל, חוכה להציג חנוה של
בוגר-אניקריסיה. קרי לעסס במקצוע
שאורו למדו באניקריסיה. איז יי בחאר
הקאשון ("בוגר-אניקריסיה") ש צדו
בחאר השני ("מקמור-אניקריסיה").
קרה שלי, שפסס לקר וסו לא רב את
צבדות החקמך שלו פטיסיה וקה לזאר
"דוקסור" (שנחאר בחאר הקאמרי פשילישי),
נעס לבצע מחקך טופס פפצצו-ספריה. עם
חאר "דוקסור" פלכר, אסר, "איז לי שום
מכני למקא צבדות פפצצו" אני חבב
לשליס לפזות חקמך אסר טופס אסרי
צבדות הווקמורס. המכר תנה שלי הוא פו
שליס ונפזע. סלכו: צבדות מוקפנות
בששוח, הוא לא עבד אפול יום אחד בטיני
מקו נכס פפסס הראשונה לבחובה של
ההקמור שששח. הוא פוסס אף נדו דובר אסד:
למדיה. רכישת השקלה, בעוד שלש שנים,
בבולות החקמך הווקמור של חקמך, הוא
יצא פפסס הראשונה בטיני לישוקי פפצצו.